

KONFERENCJA

Jakość edukacji czy/i jakość ewaluacji. Odpowiedzialni nauczyciele

Kraków, 23-26 marca 2013r.

Niedziela, 24.03.2013 r.

08.45-10.15 Równoległe sesje eksperckie I

Sesja I/1 dr Marek Kaczmarzyk, temat: ***Rozproszona odpowiedzialność nauczyciela, czyli o statystycznej istocie wychowania***

UCZEŃ

- Odejść od tradycyjnego sposobu oceniania;
- Wzmocnić rzetelną informację zwrotną;
- Diagnozować możliwości, potrzeby, umiejętności uczniów;
- Rozwijać umiejętności samooceny ucznia;
- Wzmocnić wiedzę psychologiczną i umiejętności nauczycieli;
- Budowanie mocniejszych więzi nauczyciel (szkoła) a rodzice.

ODNALEŹĆ SENS EDUKACJI

Jak uczyć ucznia/ kształtować odpowiedzialność za swoją edukację?

Mechanizmy lustrzane a skuteczność procesu edukacyjnego.

Edukacja – prowadzić (prowadzenie siebie i ucznia; nauczyciel potrafi szukać, korzystać z informacji – uczeń jest prowadzony).

STWORZYĆ WARUNKI DO RADZENIA SOBIE Z BUNTEM

- Proponujemy sale, w których uczeń może odreagować złe emocje, nauczyciel-wspomagacz;
- Wzmacnianie kompetencji radzenia sobie przez nauczycieli w sytuacjach trudnych;
- Zobowiązać nauczycieli do udziału w międzynarodowych konferencjach.

ODPOWIEDZIALNOŚĆ NAUCZYCIELA

- Efekty kształcenia – łatwo sprawdzić np. wyniki na sprawdzianach;
- Efekty wychowania: różna odpowiedzialność w zależności od roli (matematyk ↔ wychowawca);
- Odpowiedzialność za bezpieczeństwo (poziom, typ szkoły);
- Odpowiedzialność jakim będzie obywatelem / człowiekiem (działanie przez przykład / modelowanie);
- Odpowiedzialność za warsztat pracy.

Trudno zbadać jak to
zmienić?

Praca zespołowa – ucieranie
się memów

Sesja 1/2 dr Trevor Davies, David Martin, temat: ***Zmiana kultur globalnych i tożsamości: Implikacje dotyczące przywództwa i zarządzania edukacyjnego***

Z CZYM WYCHODZĘ? CO MNIE ZAINSPIROWAŁO?

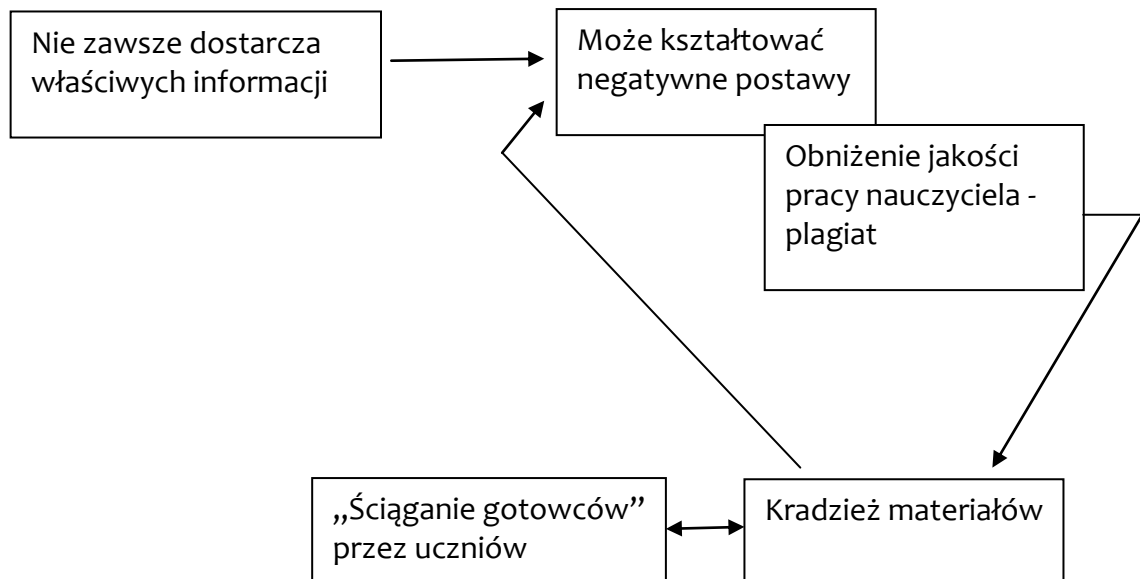
- Szkoła może zmienić świat;
- Jesteśmy dumni z naszych szkół dyrektorów i nauczycieli (z uczniów też);
- Satysfakcja z obecnej sytuacji w polskich szkołach;
- Zmiany należy dokonać- same się nie staną;
- Nie niszczy tego, co dobre;
- Bądźmy kreatywni, stawiajmy na postawy, a nie na wiedzę.

Sesja 1/6 Jerzy Kielech, temat: ***Jak technologie zmieniają szkoły; nadzieje, zagrożenia, możliwości***

PROCESY

1. BRAK WSPÓŁPRACY NAUCZYCIELI
2. ZABIJANIE INDYWIDUALNOŚCI
3. ZDEJMOWANIE ODPOWIEDZIALNOŚCI Z DZIECI
4. ROZLENIWIANIE I UZALEZNIANIE

EFEKTY

POZA KLASYFIKACJĄ

1. Bezczas – życie tylko w teraźniejszości
2. Wpływ na mózg
3. Brak prywatności
4. Wywoływanie poczucia niższości poprzez brak dostępu do sieci
5. Inwigilacja życia zawodowego i prywatnego
6. Niebezpieczeństwo funkcjonowania w świecie wirtualnym
7. Brak ochrony danych osobowych
8. Technologia jest zawodna

Sesja 1/7 dr Hanna Kędzierska, dr Monika Maciejewska, temat:
***Odpowiedzialny nauczyciel - (nie)odpowiedzialna wspólnota
– co pomaga, a co przeszkadza w budowaniu nauczycielskich wspólnot
praktyków***

JAK GRA ORKIESTRA?

Czy wszystkie instrumenty grają na raz i czy grają jednakowo głośno?

Czy kiedy solista nie gra, nie gra także orkiestra?

Co to znaczy współbrzmieć?

Jakie sytuacje zdarzenia, idee generują aktywność i energię pracowników do wspólnych działań?

1. Dobra metafora
2. Po co ta orkiestra gra?
3. Wypracowanie wspólnego języka
4. Wspólna sprawa wszystkich nauczycieli
5. Zespół nauczycieli jako orkiestra → droga do doskonałości, współbrzmienia i radości osiągnięć oraz ambitnego rozwoju
6. Utożsamianie się nauczyciela z celami szkoły
7. Czy muzyk (nauczyciel) musi zagrać zawsze tak, jak wskazuje dyrygent (dyrektor)?
8. Obawiam się o zniknięcie indywidualistów na rzecz dobrze grającej orkiestry
9. Zaufanie, dzielenie się wiedzą, wsparcie – podstawa dobrej, wspólnej gry
10. Grać w orkiestrze – wspólnie, ale z przyzwoleniem na „solowe wstawki”, by uniknąć monotonii
11. Umiejętność słuchania, współpracy, pomocy
12. Grać coraz lepiej, podejmować trudniejsze zadania
13. Harmonijne działanie wynika ze wzajemnego słuchania
14. Orkiestra w doborze repertuaru powinna sięgać po trudniejsze utwory (podwyższanie poprzeczki)
15. Rozwój organizacyjny i jakościowy orkiestry
16. Muzyk/ edukator musi posiadać solidny warsztat zanim stanie się wirtuozem i będzie mógł też improwizować
17. Ciągłe doskonalenie swoich umiejętności w zakresie grania
18. Wypracowanie wspólnego języka – rozumienie pojęć

CZYM SIĘ MOGĘ PODZIELIĆ?	CO WPROWADZĘ NOWEGO?
POZIOMY WSPÓŁPRACY PRAKTYKÓW ROZWÓJ: WŁASNY, SZKOŁY (INSTYTUCJI), SYSTEMU	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Ważność wspólnoty 2. Dialogiczność 3. Wzajemne słuchanie 4. Metafora orkiestry – szkoły 5. ... 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Mówić o ewaluacji zrozumiałym językiem 2. Szukanie pomysłów na lepsze wykorzystanie raportów z ewaluacji zewnętrznej 3. Z uśmiechem o ewaluacji
ROLA TEGO Z CZYM WCHODZIMY DO ZESPOŁU	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Wiedzę zdobytą na konferencji – czynniki (efektywnej) pracy zespołowej (dobra orkiestra) 2. Doświadczeniem metod pracy wykorzystanych podczas konferencji umożliwiających zaangażowanie wszystkich uczestników 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Cykliczne (raz na 2 m-ce) spotkania poświęcone ważnym tematom (np. po szkoleniach/ warsztatach, ale również o nowych pomysłach) 2. Podział/ wybór osób w zespole do różnych form i tematów doskonalenia (dostosowanie do indywidualnych potrzeb) 3. Praca grupowa i naturalne wyłonienie lidera z danej grupy
OBAWA ZGUBIENIA INDYWIDUALNOŚCI	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Zrozumienie, że każdy w grupie ma prawo do błędu 2. Stworzenie atmosfery bezpieczeństwa i współpracy 3. Dzielenie się doświadczeniem, pokazywanie dobrych praktyk, bazowanie na tym, co się udało, ale też wyciąganie wniosków co się nie udało 4. Umiejętne zarządzanie konfliktami 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Działania o charakterze integracyjnym 2. Ustalenie zasad współpracy w grupie 3. Poznawanie i doskonalenie form i metod pracy grupowej 4. Upublicznianie dobrych praktyk 5. Docenianie starań w realizacji celu (czasem niezależnie od efektu)
POTRZEBA CORAZ LEPSZEGO GRANIA ORAZ PODEJMOWANIA CORAZ TRUDNIEJSZYCH ZADAŃ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Samodoskonalenie 2. Wdrażanie ambitnych programów 3. Wyciąganie wniosków z podjętych działań 4. Dzielenie się dobrymi praktykami na forum zespołu i poszukiwanie kolejnych 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Poszukiwanie grupy wspomagającej 2. Rozmowa o oczekiwaniach

5. Zakup pomocy edukacyjnych do potrzeb uczniów	
6. Wizyty studyjne	
DUŻE ZNACZENIE DOBREJ ATMOSFERY WSPÓŁPRACY	
1. Tworzyć zespoły zadaniowe ze <u>zmieniającymi się liderami</u>	1. Stworzyć warunki by po zrealizowaniu zadania wszyscy członkowie zespołu mieli możliwość skorzystać z sukcesu (gratyfikacja)
2. Lider realizuje zadanie zgodnie ze swoją koncepcją- ma do tego prawo – ponosi odpowiedzialność	

KRAJOBRAZY PRAKTYKI

Jakie są najważniejsze pola (obszary) dla naszej aktywności?

Dlaczego te obszary są istotne dla funkcjonowania naszej organizacji?

Dlaczego wspólnota jest w tych obszarach najlepszym sposobem na wprowadzanie zmiany?

1. Rozwój;
2. Wypełnianie przestrzeni która jest do zagospodarowania;
3. Określenie celów pracy i identyfikowanie się z nimi;
4. Budowanie nauczycielskich wspólnych praktyk;
5. Rozwój siebie → rozwój zespołu → rozwój instytucji → rozwój systemu → rozwój świata;
6. Dialog;
7. Ważne jest, aby słuchać się nawzajem;
8. Ważna jest informacja zwrotna, aby być pewnym poziomu wykonania zadania.

BARIERY

1. Jak równoważyć potrzeby członków społeczności?
 - Poznać potrzeby członków ⇒ diagnoza
 - Uświadomić, że każdy w społeczności jest ważny
 - Równoważyć zadaniowo
2. Jak udostępniać i wykorzystywać wiedzę?
 - Ustalić odbiorców
 - Dobrać metody udostępniania adekwatne do zaspokojenia potrzeb
 - Pokazać jakie efekty można osiągnąć (konkretyzacja, czerpanie z doświadczeń innych, nic na siłę = nie eksportować rewolucji)

3. Jak działać w warunkach konkurencji?

- Pokazywać jakość rozwiązań
 - Ukazywać co nas różni pozytywnie od konkurencji (baza, projekty z wyjazdem uczniów, wyniki egzaminów zewnętrznych)
 - Współpraca z ośrodkami upowszechniania wiedzy (uczelnie wyższe, placówki doskonalenia, budowanie sieci szkół) np. sieć szkół Tischnerowskich
- Rywalizacja;
 - Wspólne cele;
 - Trudnością jest zaangażowanie wszystkich;
 - Ograniczać zapał i energię na udowadnianie, że robimy coś dobrze;
 - Konkurować jakością, budować sieci szkół: słuchać się, wchodzić w dialog;
 - Konkurencyjność na rynku, konflikt interesów przeszkadza we wspólnym działaniu.

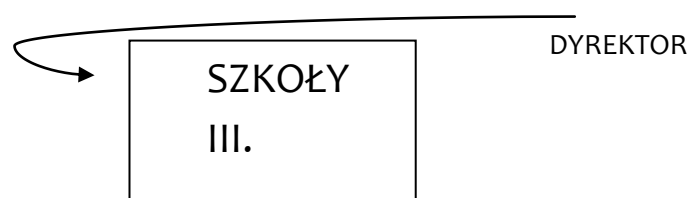
Sesja 1/9 Agnieszka Borek, Marzena Siejewicz, temat: **Odpowiedzialność dyrektora za ewaluację wewnętrzną**

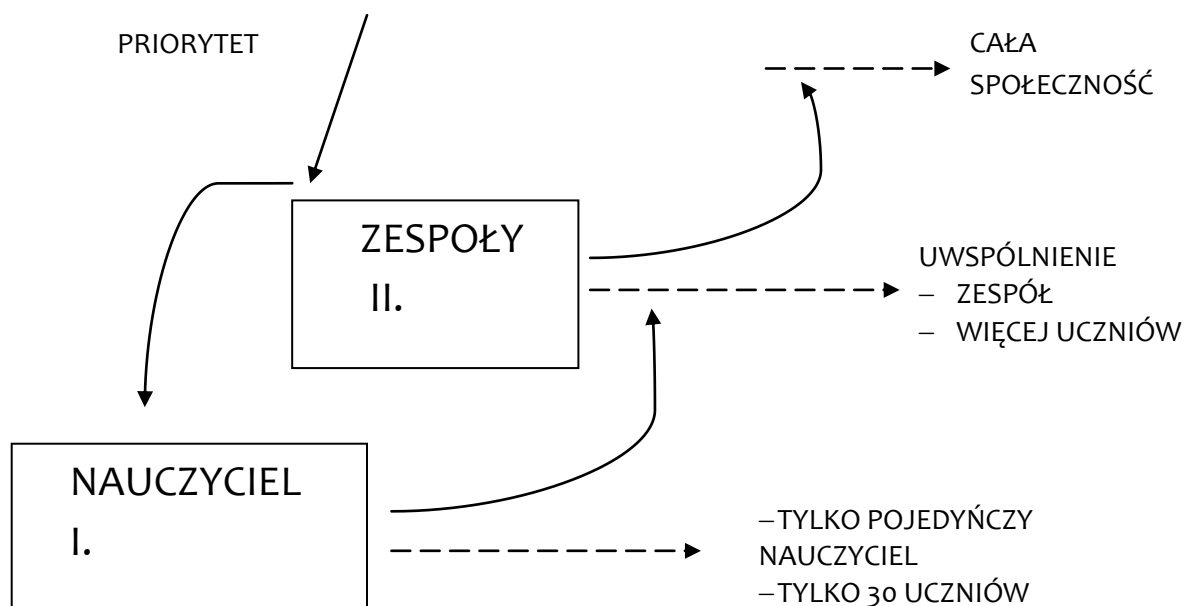
„ Jak zaprosić szkołę do rozwoju, czyli rola dyrektora w przeprowadzaniu ewaluacji wewnętrznej?”

ROZWÓJ/ PRZYDATNOŚĆ

- Wykorzystanie wniosków z ewaluacji do planowania pracy: nauczycieli, zespołów, szkoły;
- „Mądre” kierowanie ewaluacją;
- Przygotowanie nauczycieli do ewaluacji (a także rodziców i uczniów);
- Zadbać o dobrą diagnozę ewaluacji;
Użyteczność ewaluacji i jej trafność;
Tworzenie warunków sytuacyjnych;
Kontynuacja w dalszych etapach (zmiana dyrektora itp.).

TRZY POZIOMY EWALUACJI

ZAANGAŻOWANIE POPRZEZ ATRAKCYJNOŚĆ

- Jak? Motywacja + Korzyści
 1. Uatrakcyjnić formy pracy i współpracy dyrektora z radą pedagogiczną (formy spotkań i posiedzeń, miejsce spotkań i posiedzeń, podział i przydział zadań).
 2. Dać poczucie rodzicom, że ich rola w funkcjonowaniu szkoły jest bardzo istotna, a ich zdanie liczy się:
 - Umożliwić rodzicom określenie ich oczekiwań wobec szkoły
 - Umożliwić rodzicom wyrażenie ich potrzeb
 - Wdrażać do realizacji wysunięte potrzeby i oczekiwania
 3. Wprowadzać aktywne formy i metody pracy z uczniami:
 - Uwzględniać zainteresowania uczniów;
 - Wykorzystywać na zajęciach aktywność własną uczniów;
 - Uwzględniać potrzeby uczniów w sferze edukacyjnej, kulturowej, społecznej.
 - Otwartość w planowaniu – udział różnych środowisk.
- Budowanie zespołu – włączyć różne grupy.
- Wykorzystanie innowacyjnych pomysłów – gadająca ściana itp.

- Zrozumienie istoty ewaluacji przez wszystkich nauczycieli (społeczność).
Autonomia w doborze obszaru i metod.
Udział nauczycieli w odpowiednich formach doskonalenia dotyczących ewaluacji.
Zapoznanie z różnorodnymi metodami badawczymi.
Stworzenie klimatu otwartości i szczerości wśród społeczności szkolnej.

PODMIOTOWOŚĆ UCZENNICZY/ UCZNIA

- Indywidualizacja procesu nauczania.
Współdecyzyjność uczniów.
Zaufanie do uczniów.
Słuchanie uczniów.
- Styl zarządzania – w którym uczeń jest podmiotem i może współtworzyć model działania szkoły.
Stworzenie mechanizmów pozwalających na przestrzeganie praw ucznia.
Stałe wsparcie nauczycieli w działaniach, w których uczeń jest podmiotem (w procesie oceniania, w procesie nauczania, współdecydowania w kwestiach wychowawczych).
Stworzyć autentyczną przestrzeń dla rodziców w szkole (współtworzenie klimatu).
- Włączenie uczniów do procesu ewaluacji. Formy: poprzez nauczycieli, poprzez samorząd uczniowski – stworzenie inicjatywy od uczniów.
Zrównanie ważności informacji (głosu) od uczniów i nauczycieli .
Umożliwienie przekazania informacji w formie i czasie dogodnym dla uczniów.
Stworzenie klimatu współdziałania nauczyciel – uczeń – atmosfera zaufania.
Odpowiedzialność za to, jaka jest nasza szkoła.

WYKONALNOŚĆ

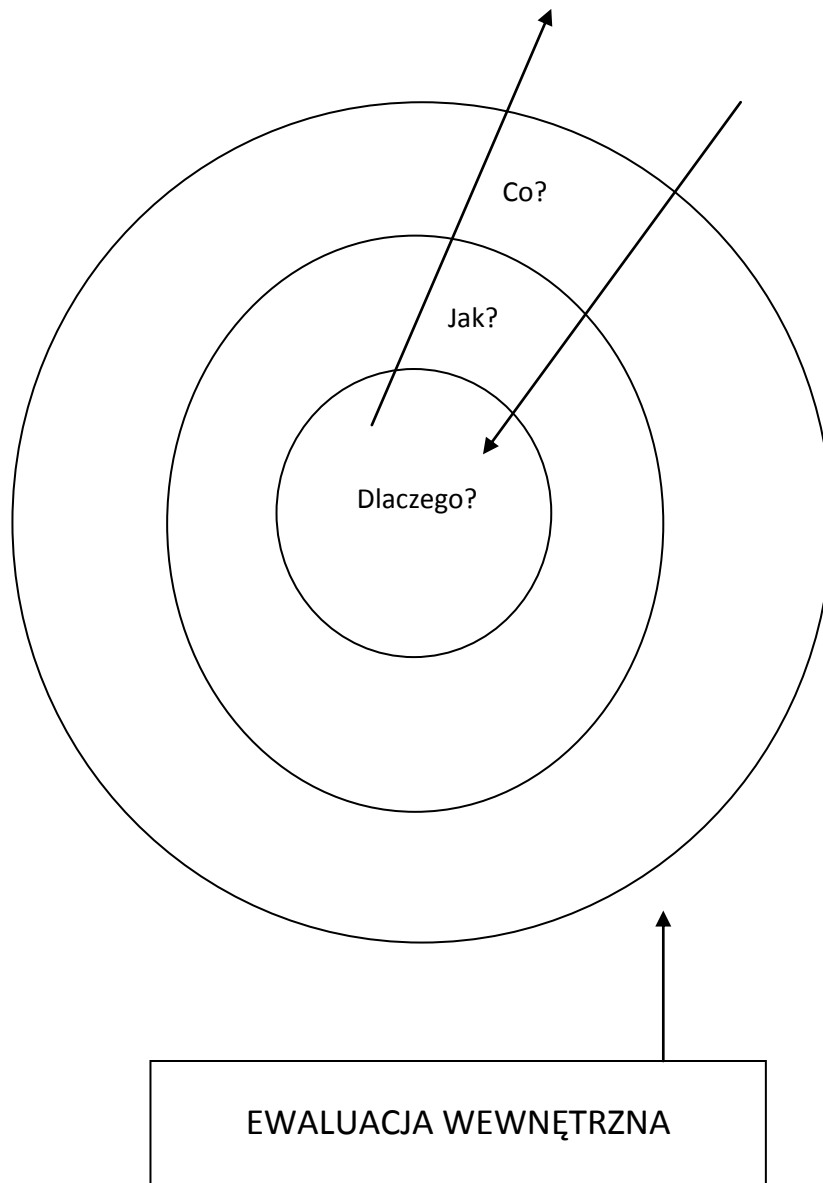
- Zachęcić RP.
Wskazać dobre wzorce.
Wiara w siłę RP.
Dyrektor stanowi wzorzec w postępowaniu.
Krótkie narzędzia (czas)
Umiejętność konstruowania narzędzi.
- Przekonanie o użyteczności ewaluacji w szkole (że posłuży rozwojowi).
Właściwe określenie priorytetów.
Wyłonienie nauczycieli – liderów (z właściwymi predyspozycjami). Motywacja.
Określa ramy czasowe.
Buduje właściwy klimat całej społeczności szkolnej, zaprasza partnerów zewnętrznych.
Wdraża wnioski z ewaluacji na bieżąco (nie odkłada na półkę).

ODPOWIEDZIALNOŚĆ

- Dbałość o dobór kadry.
Wsparcie nauczyciela poprzez pokazanie szerszej perspektywy.
Wzmacnianie poczucia odpowiedzialności poprzez konkretyzację działań.
Włączenie nauczycieli w proces decyzyjny.
Konsekwencja dyrektora wobec nauczycieli.
- Delegowanie uprawnień.
Określenie konkretnego zadania do wykonania.
Wskazanie konieczności prezentacji wyników (bez wskazywania sposobu).
- Stworzenie poczucia bezpieczeństwa uczestników badania np. akceptuje pomysły, dba o poprawne relacje, buduje zaufanie.
Jasność reguł np. delegowanie uprawnień, a dyrektor jako „spinacz”.

Konsekwentność np. doprowadza sprawy do końca, niezależnie od wyniku –
komunikowanie „każdej prawdy”.

„Co dalej z wynikami ewaluacji” – „nie do szuflady” ale do ...

10.15-10.45	Przerwa
10.45-12.00	Równoległe sesje „Refleksja”
12.00-13.30	Obiad
13.30-15.00	Równoległe sesje eksperckie II

Sesja II/1 Ulrich Hammerschmidt, temat: ***Jak wspierać samodzielne i odpowiedzialne działanie nauczyciela? Odpowiedzialność dyrektora i możliwości wpływu na działania nauczyciela przez przywództwo***

DO WYJAŚNIENIA

1. Delegowanie uprawnień (hospitacja a obserwacja koleżeńska; autonomia dyrektora, czy system?)
2. Dziurawe sieci?
3. „Podwójna pętla” uczenia się?
4. Zwolnienie nauczyciela – możliwości dyrektora
5. Doświadczenia Saksonii „rozwój edukacji”
6. System wsparcia dyrektorów (wyłaniania, doskonalenia)
7. Utrata zaufania a działania dyrektora

CO JEST POTRZEBNE DO MOTYWOWANIA NAUCZYCIELI?

1. Nagrody
 - Pochwały na tablicy
 - Indywidualne dyplomy
 - „dobre słowo”
 - Docenienie
 - Odznaczenia
2. Docenienie
3. Bycie autorytetem
4. Codzienne zauważanie
5. Określenie celu (pozytywne efekty)
6. Rozpoznanie i zaspokojenie potrzeb
7. Zainteresowanie osobą
8. Umożliwienie rozwoju zawodowego
9. Budowanie klimatu współpracy

CO MNIE MOTYWOWAŁO W OSIĄGANIU CELU?

1. Zaufanie
2. Posiadany potencjał
3. Potrzeba zmiany
4. Chęć sprawdzenia siebie
5. Chęć samorealizacji
6. Przyzwoitość
7. Awans społeczny
8. Chęć „pokazania się”

ZAUFIANIE

1. Delegowanie zadań (dostosowane zadania do nauczyciela)
2. Otwarta komunikacja
3. Wspólne ustalanie celów
4. Zainteresowanie nauczycielem, okazywanie szacunku
5. Wsparcie w sytuacjach kryzysowych
6. Docenianie

WZMACNIANIE WSPÓŁPRACY NAUCZYCIELI

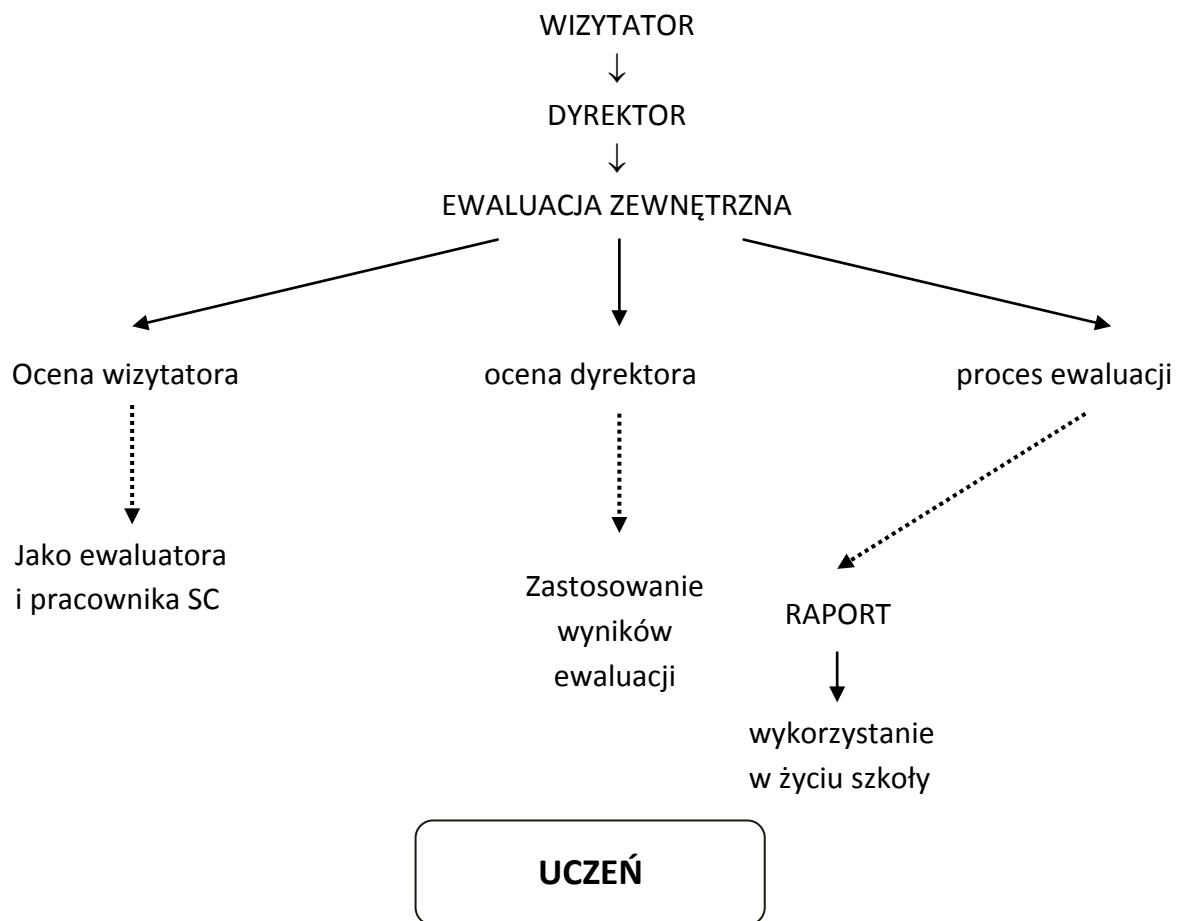
- Uwspólnić cele
- Stworzyć warunki do współpracy (lokal, czas...)
- Wprowadzić rotacyjność funkcji
- Promować rezultaty współpracy
- Doskonalić umiejętność współpracy
- Moderowanie a nie wskazywanie/ nakazywanie
- Zestawianie korzyści współpracy wobec rywalizacji

SPOSOBY MOTYWOWANIA:

Poprzez:

- Wyznaczanie wspólnego celu
- Wspólne wyznaczanie celu

- Wspieranie realizacji tego celu
- Współdziałanie
- Nagradzanie
- Upowszechnienie efektów

Z CZYM WYCHODZĘ? CO MNIE ZAINSPIROWAŁO?

1. Likwidacja szkół dla uczniów ze SPE podobnie jak u nas nie przyniosła wzrostu ich wiedzy i umiejętności. Czy klasy wyrównawcze nie spełniały swoich zadań?
2. Z pomysłami, które postaram się wcielić w życie w mojej szkole.
3. Zainspirowało mnie zupełnie inne spojrzenie na indywidualizację niż w Polsce. U nas stawiamy uczniom na lekcji poprzeczki na różnym poziomie. Przedstawiona koncepcja – to ten sam poziom, który nauczyciel – odpowiedzialny jest zobowiązany dostarczyć każdemu uczniowi – jego zadaniem jest znalezienie sposobu jak to zrobić.
4. Temat został ciekawie zaprezentowany. Refleksja – Jak skutecznie, z pożytkiem dla uczniów przełożyć teorie na praktykę (indywidualizowanie) w ciągu 45 minut lekcyjnych?
5. Indywidualizacja – przekazania treści/ umiejętności (inspiracja dla mnie).
6. Super sprawą są notatki z lekcji przygotowane przez nauczyciela. Mogą być w punktach – co uczeń ma umieć.
7. Wychodzę z wątpliwościami i brakiem pomysłów, jak praktycznie rozwiązać sprawę indywidualizacji (brak dobrych przykładów, jak nauczyciel pracuje na kilku poziomach, jak potem sprawdza te trzy różne poziomy pracy).
8. Wychodzę z przykładowymi sposobami różnicowania treści i procesów na poziomie podstawowym. Wątpliwość – jak motywować nauczycieli do tych działań?
9. Indywidualizacja nauczania dotyczy metod, a nie treści nauczania.
10. Indywidualizacja – niezwykle ważna sprawa, konieczność, obowiązek, potrzeba działań = płynny i wszechstronny rozwój ucznia.
11. Uczyc wszystkich (podstaw) w różny sposób.
12. Nasz system nauczania staje się zbyt „miękki”.
13. Poszukiwanie wciąż na nowo najskuteczniejszych sposobów działania.
14. Utwierdziłem się w przekonaniu, że obniżanie wymagań czyni szkodę uczniom, obniżenie wymagań stanowi wyręczenie ucznia (jest dla ucznia i jego rodziców wygodne).

15. Mam nowy pomysł na ocenę pracy domowej uczniów – każdego dnia punkty, a na koniec tygodnia ocena. Ważne przy indywidualizacji.
16. Dalej będę poszukiwać przykładów takiej organizacji pracy na lekcji w zróżnicowanej klasie, aby indywidualizacja przebiegała jak najbardziej efektywnie.
17. Sposób prezentacji: rzeczowy, precyzyjny, swobodny, dostosowany do różnych stylów odbioru.
18. „Jeżeli mamy jeden program dla wszystkich uczniów – metodami pracy dopasujemy go dla każdego ucznia.”
19. Poszukam nowych sposobów na prace na lekcji, dostosowanej do indywidualnych potrzeb. Może uda mi się do tego przekonać wszystkich nauczycieli.
20. Ćwiczenie kanałów percepcji świata.
21. Konieczność kształtowania, pobudzania motywacji wewnętrznej u każdego ucznia bez względu na możliwości, predyspozycje.
22. Z przekonaniem, że podstawą dobrego / efektywnego nauczania jest świadomość: -czego chcę nauczyć? - jak mam to zrobić mając na uwadze moich uczniów? Koniecznością myślenia o lekcji w kontekście uczniów znajdujących się na trzech poziomach.

Sesja II/3 dr John M. Fischer, temat: ***Na czym polega bycie dobrym nauczycielem: próba odpowiedzi na pytanie w ramach „pracy nad lekcją” na spotkaniach grupowych nauczyciel***

„DOBRY NAUCZYCIEL”

W mojej szkole, w mojej wizji przyszłości, moje doświadczenia, którymi się chcę podzielić i inne.

CELE SESJI „REFLEKSJA”

1. Klasyfikacja pojęć i treści z sesji eksperckiej
2. Odniesienie zdobytej wiedzy i umiejętności do własnej pracy
3. Poszukiwanie inspiracji do zmiany własnej pracy

<http://timssvideo.com>

Sesja II/4 Roel Vivit, Michelle Navarre, temat: ***Niewidoczna konieczność:
Tworzenie kultury szkoły w celu kształtowania liderów***

CO BYŁO INSPIRUJĄCE, WAŻNE? DLACZEGO?

- Jeśli chcemy, możemy wiele – konieczny warunek –**współpraca**
- Pasja/ zaangażowanie dyrektorów
- Siła – partnerskie relacje mają terapeutyczną moc
- Dawanie poczucia bezpieczeństwa
- Środowisko nie determinuje życia uczniów
- Odpowiedzialność nauczycieli „jeśli ja nie zmienię tego, to kto?”
- Model – nauczyciel ekspert
- Co zrobić, aby uczniowie byli odpowiedzialni za swój proces uczenia się
- Wiązanie teorii z praktyką
- Ekspedycja – nie tylko w teren ale także w głąb uczenia się
- Organizacja pracy szkoły

JAK WYKORZYSTAM TO W MOJEJ PRACY?

1. Zaprosić nauczycieli do stworzenia „nowej” wizji i misji szkoły
2. Umocnić i rozwinąć to co robimy w ALA (bo warto)
3. Przekazać nauczycielom i dyrektorom ten model szkoły i zachęcić do wprowadzenia pewnych elementów w życie innych szkół
4. Współpraca nauczycieli – stworzenie warunków sprzyjających efektywnej współpracy profesjonalistów z profesjonalistami
5. Konsekwentnie budować partnerstwo nauczycieli z uczniami i rodzicami. Zachęcać, rozmawiać, stwarzać warunki do współdziałania.
6. Ewaluacja szkoły – uczelnia
7. Prowadzić Ekspedycje
8. Wspólne przemyślanie decyzji
9. Spotkanie z nauczycielami, rozmowa, w której dojdziemy do wniosku – jak przekazać odpowiedzialność za uczenie się – uczniowi
10. Konsekwentny dialog między całą społecznością szkoły – konstruktywny
11. Zajęcia metodą projektu – ekspedycji na każdym poziomie: 0-III, IV-VI SP; I-III Gimnazjum

12. Zachęcanie nauczycieli do pracy metodą projektu. Zachęcanie do współpracy nauczycieli
13. Upowszechnianie pracy w terenie
14. Ekspozycja najpierw raz w roku – na początku
15. Motywować do twórczej pracy i szerokiej współpracy
16. Podzielić się wiedzą o szkole Polaris
17. Siła w relacjach

Współpraca dyrektora, nauczycieli , rodziców

Stworzenie warunków, zachęcenie do współpracy, dzielenie się

Sesja II/8 Małgorzata Taraszkiewicz, temat: ***Odpowiedzialność zawodowa nauczycieli w kontekście efektywności uczenia się uczniów. Granice i perspektywy***

CZYM MOGĘ SIĘ PODZIELIĆ?

1. Wykorzystanie technologii komputerowej
2. Wywiadówki trójstronne (R+U+N)
3. Konsultacje indywidualne, dni otwarte raz w miesiącu
4. Warsztaty dla rodziców (program przyjaciele zippiego , metoda dobrego startu)
5. Spotkania ze specjalistami (dla R. i N.)
6. Praca nad Kodeksem Etyki Zawodowej Nauczyciela, refleksja nauczycieli – na czym polega odpowiedzialność
7. Systematyczne spotkania nauczycieli z psychologiem

CO MOGĘ WPROWADZIĆ?

1. Nowe metody rozwiązywania konfliktów (N↔R)
2. Rodzic → Nauczyciel = współpraca a nie partnerstwo

MOJE PRAKTYKI

1. Warsztaty na granicy I i II etap edukacyjny;

2. Omawianie wyników egzaminu z matematyki (+ i -) cykliczne, regularne;
3. Wychowawca integruje zespół;
4. Radzenie sobie z rodzicami po wyrokach, itp.

CO NOWEGO

1. Metafory o pogodzie;
2. Badanie, pytanie o zadowolenie z pracy nauczycieli;
3. Teoria ograniczeń- poznać ją;
4. Uświadomić sobie i innym, że problemy mogą wynikać z różnych przyczyn (np. odżywianie, brak tlenu itp.)

MOJE INSPIRACJE

1. Wycinanka / wydzieranka 3D;
2. Zapoznam się z TOC
3. Przeprowadzę warsztat z rodzicami: oczekiwania nauczyciela ↔ oczekiwania rodzica

N→R

R→N-le

R → Wychowawca

Sesja II/9 dr Jakub Kołodziejczyk, Stanisław Bobula, Katarzyna Salamon-Bobińska, Norbert Karaszewski, temat: ***Nauczanie kooperatywne (nauczanie we współpracy)***

CELE:

- Głębokie i trwałe uczenie się
- Nabywanie umiejętności społecznych
- Współpraca uczniów
- Budowanie poczucia własnej wartości
- Kształtowanie umiejętności komunikacyjnych
- Budowanie relacji
- Poczucie odpowiedzialności za siebie, za innych i za proces zdobywania wiedzy i umiejętności
- Umiejętność planowania
- Motywowanie do aktywności i rozwoju
- Świadomość prawa do popełniania błędów

→ Rozwiązywanie konkretnych problemów, np. wychowawczych, przedmiotowych

→ Socjalizacja do życia społecznego

→ Budowanie postaw

→ Kompetencje miękkie/ dyskusja, słuchanie, komunikacja/ argumentacja

→ Funkcjonowanie w zespole klasowym, integracja, zrozumienie

→ Przyjmowanie/ uczenie nowych ról społecznych

→ Rozwój indywidualny

- Powtórzenie materiału
- Poszukiwanie rozwiązań problemu
- Integracja zespołu
- Możliwość wystąpienia w różnej roli (odkrycia zasobów)
- Zgłębienia zagadnienia, rozszerzenie zainteresowań
- Sprawdzenie wiedzy

- Rozwijanie umiejętności interpersonalnych

DYDAKTYCZNE : treściowe, przedmiotowe, poznawcze

SPOŁECZNE:

- Współpraca
- Współodpowiedzialność
- Samodzielność
- Radzenia sobie z krytyką
- Otwartość
- Tolerancyjność
- Zmniejszenie poziomu lęku
- Motywacja
- Budowanie pozytywnego obrazu samego siebie
- Możliwość popełniania błędów (prawo do błędów)

DOWODY NA SKUTECZNOŚĆ

- Większa aktywność uczniów
- Umiejętność formułowania własnych opinii
- Koleżeństwo
- Umiejętność współpracy
- Wymiana doświadczeń
- Uczniowie chętnie wymieniają doświadczenia w grupie
- W większym stopniu zapamiętują nowe treści
- Nie nudzą się
- Umiejętność komunikowania się
- Czytanie ze zrozumieniem
- Uczniowie zaangażowani są w proces uczenia się
- Zwiększenie świadomości uczenia się

DLACZEGO NAUCZYCIELE NIE CHCĄ STOSOWAĆ?

- Boją się dezorganizacji

- Boją się złej opinii
- Boją się konfliktów między uczniami
- Nie znają metody (nie są przekonani o skuteczności)
- Brak czasu
- Trzeba się dobrze przygotować
- Osobowość nauczyciela
- Brak znajomości grupy uczniów
- Rozliczanie nauczyciela z godzin (liczenie godzin)

CO MOGĘ ZROBIĆ?

- Zapoznać nauczycieli
- Metodę zastosować w Radzie
- Zaproszenie na lekcje koleżeńską
- Pokazanie zbieżności OK i UK
- Pokazanie efektywności („wycofany uczeń”)
- Motywowanie nauczycieli
- Przeorganizowanie przestrzeni klasowej

DOWODY NA SKUTECZNOŚĆ

NASZE DOŚWIADCZENIA

- Aktywizacja uczniów: niesienie pomocy „najlepiej się uczymy, ucząc innych”
- Inspirująca zamiana ról: nauczyciel – uczeń, uczeń – nauczyciel?
- Ekonomizacja czasu i energii „dużo w krótkim czasie”
- Tworzenie materiałów – współdzielenie, stawianie się w pozycji innego, wzrost komunikatywności, myślenia analitycznego

DLACZEGO NIE CHCEMY NAUCZANIA OPARTEGO NA WSPÓŁPRACY?

- Strach (np. przed tym, że coś nam, nie wychodzi)
 - Przed skutecznością metody
 - Przed nową rolą i ocenianiem (stereotypy)
- Preferowanie metod podających

- Nowe kompetencje: elastyczność, mediacja, planowanie (jak dostosować do poziomu klasy)
- Leniwi – czasochłonne przygotowania
- Obawa przed zamieszczeniem w klasie
- Brak kompetencji ze strony uczniów (współpracy, porozumienia się)
- Brak formalnego przygotowania

JAK ZACHĘCIĆ INNYCH NAUCZYCIELI?

- Zaprosić na lekcję otwartą
- Wyniki badań
- Wyniki uczniów (ocena, kompetencje)
- Upowszechniać informacje o kursach i możliwościach doskonalenia
- Nagrody (np. dyrektora), wspierać finansowo nauczycieli doskonalących się, wyrażać uznanie
- Poruszać temat na zespołach przedmiotowych – zacząć od najbliższego otoczenia
- Pokazywać na własnym przykładzie!

DOWODY NA SKUTECZNOŚĆ NAUCZANIA

1. Większe zaangażowanie uczniów – nie przeszkadzają, nie nudzą się, pracują, dyskutują
2. Wyższe wyniki w nauce
3. Integracja zespołowa
4. Szansa dla ucznia na zaistnienie w zespole
5. Lepsze przyswojenie trudnych zagadnień
6. Zadowolenie i satysfakcja ucznia
7. Autoewaluacja lekcji (N i U)

DLACZEGO NAUCZYCIELE NIE STOSUJĄ KOOPERATYWNEGO NAUCZANIA

1. Nie znają metody nauczyciele i ośrodki doskonalenia, uczelnie
2. Nie chce im się zmieniać przyzwyczajeń
3. Zniechęcili się, gdy coś nie wyszło

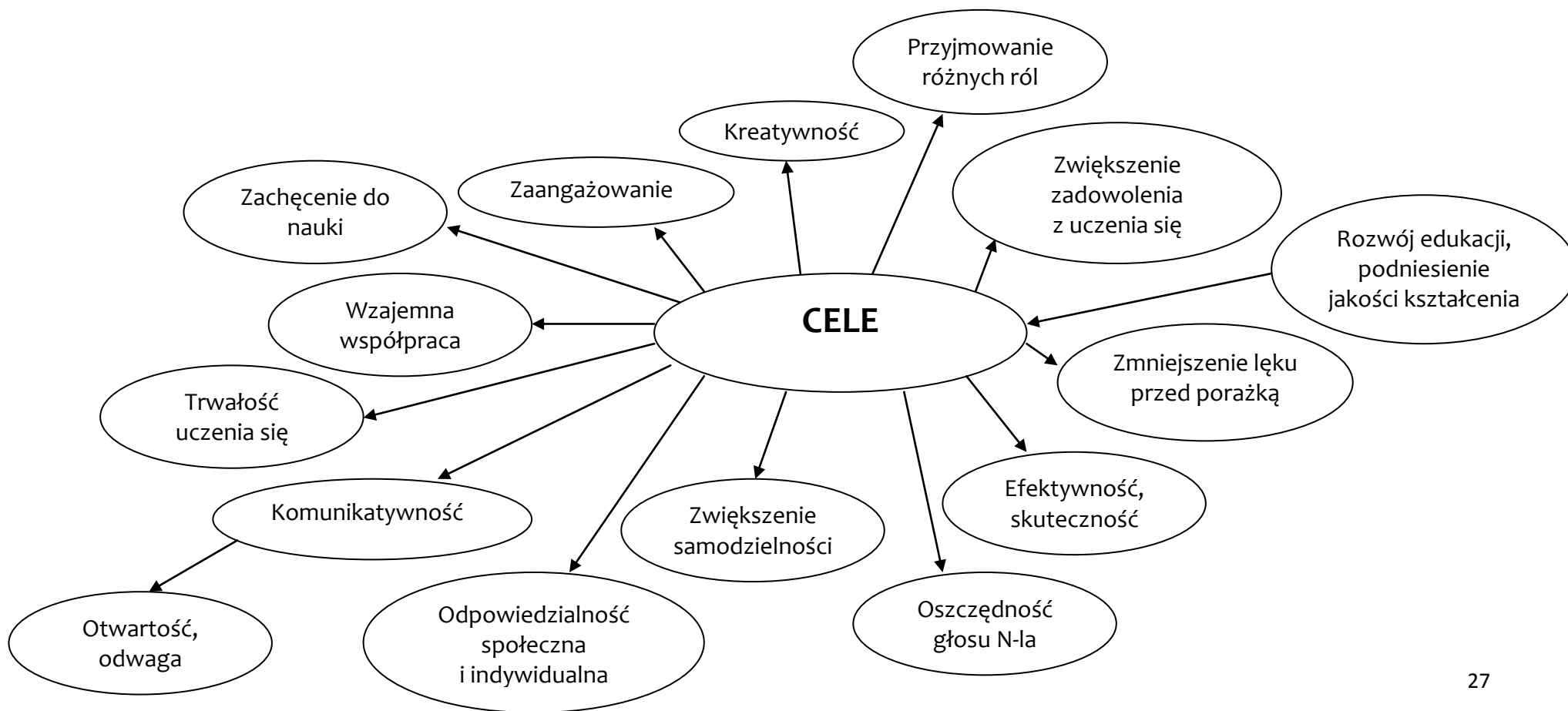
4. Metoda w opinii nauczycieli nie przygotowuje skutecznie do egzaminów testowych
5. Brak wsparcia ze strony dyrektora, nauczycieli, rodziców

CO MOGĘ ZROBIĆ, ABY ZACHĘCIĆ NAUCZYCIELI

- Pokazać jak to robić (lekcja otwarta)
- Wysłać ambitnego nauczyciela na szkolenie, który potem podzieli się wiedzą, spraktykuje w klasie metodę
- Hospitacje nakierowane na obserwacje zastosowania tej metody – ocena nauczyciela
- Wykorzystać fundusze z projektów na wprowadzenie nowej metody przez nauczycieli z zewnątrz

1. Lepsza komunikacja w zespole
 2. Tolerancja (wypowiadanie się, prezentacja pomysłów, słuchanie się nawzajem)
 3. Eksponowanie w podstawie programowej pracy zespołowej jako jednej z kluczowych umiejętności
 4. Młodzież chętnie uczestniczy w tej formie pracy, przyjmuje różne role
 5. Wzrost aktywności młodzieży i kreatywności
 6. Lepsze wyniki uczniów, szczególnie słabszych
 7. Wzrost samodzielności
 8. Wzrost umiejętności rozwiązywania problemów
 9. Uczenie się zasad dyskusji, rozmowy
 10. Uczenie się logiki argumentacji
 11. Dynamizuje proces lekcyjny
- Hałas
 - Obawa przed utratą kontroli
 - Konieczność dobrego przygotowania do lekcji
 - Obawa przed kontrowersjami, treściami, do których dojdą uczniowie
 - Brak znajomości metod pracy
 - Podstawa programowa/ program – czy zrealizuję?
 - Brak wiary w sukces

-
- Lekcje otwarte
 - Szkolenie Rady dotyczące metody i komunikacji
 - Wymiana doświadczeń, rozmowa
 - Pomoc w przygotowaniu, praca w parach
 - Warsztat metody
 - Efekty, dowody na skuteczność
 - Opinie uczniów, ewaluacja

Poniedziałek, 25.03.2013r.

Sesja III/1 Witold Kołodziejczyk, temat: *O czym zapomniała dziś szkoła?*

REFLEKSJA

JAKĄ INSPIRACJĘ WYNOŚĘ DO WŁASNEJ PRACY?

1. Zaangażowanie ucznia zależne jest od naszego – nauczycieli zaangażowania
2. Warto pracować z pasją
3. Cechy współczesnego nauczyciela
4. Małymi kroczkami wprowadzamy zmiany
5. Pamiętać o specyfice pokolenia 3F i wykorzystywać ją w procesie uczenia
6. Cechy współczesnego nauczyciela – 5P. Skoro nauczyciel bywa najstarszym ogniwem zmian
7. Wynoszę informacje na temat potrzeby poczucia własnej wartości
8. Organizacja blokowych zajęć w liceum
9. Warto pracować metodą projektu
10. Pracować zgodnie z przekonaniem „róbmy swoje, może to coś da, kto wie...?”
11. Wyjście z klasy, odwrócona lekcja, zachować etos szkół wyższych/ uczelni, niekoniecznie podążać za modą
12. Kierunki rozwoju osobowego nauczycieli – cechy współczesnego nauczyciela 5xP
13. Dążenie do tego, aby charakteryzowały mnie cechy zgodne z zasadą 5P
14. Wskazywanie kierunków i możliwości doskonalenia nauczycieli
15. Potrzeba pracy nad poczuciem wartości nauczycieli jako podstawą ich otwarcia na zmianę
16. Żeby szkoła nie zapomniała o rzeczywistości, która ją otacza
17. Oczekiwałam i znalazłam człowieka z pasją
18. Wyzwalanie pasji!
19. Chcesz podołać wyzwaniom...? Buduj własną wartość. Wtedy uczniowie będą Cię naśladować

Sesja III/4 dr John M. Fischer, temat: *Na czym polega bycie dobrym nauczycielem: próba odpowiedzi na pytanie w ramach „pracy nad lekcją” na spotkaniach grupowych nauczycieli*

INSPIRACJE:

- Film z lekcji jako (czasem) jedyna możliwość obserwacji lekcji przez innych;
- Odpowiedzialność w kontekście efektywności;
- Doskonalenie pracy nauczycielskiej w kontekście myślenia o innowacjach, społeczeństwie globalnym;
- Poszukiwanie wzajemnych inspiracji – dyrektor, liderzy, nauczyciele;
- Położenie nacisku na wieloaspektowość pracy nauczycieli;
- Pojęcie własnej skuteczności.

JAK WYKORZYSTAM INSPIRACJE? CO PLANUJĘ WPROWADZIĆ DO MOJEJ PRACY PO KONFERENCJI?

1. Warsztat dla dyrektorów „dobry nauczyciel, a rola dyrektora”.
2. Krok 1 – ustalić w szkole definicję „dobry nauczyciel”.
3. Promowanie działań lidera (dyrektora szkoły) jako uczestnika systemu doskonalenia nauczycieli wspólnie z zespołem.
4. Wspieranie nauczycieli w kierunku poznania własnej skuteczności budowania kontaktu i relacji.
5. Wykorzystam „gotowe” nagranie video (lekcja) do zapoczątkowania dyskusji nt. „odpowiedzialny nauczyciel”.
6. Nagram swoją lekcję.
7. Zmiana metod pracy zespołowej nauczycieli –superwizja.
8. Dyskusja z nauczycielami o metodyce na bazie filmów własnych lub z www.
9. Przejrzę filmiki – by wykorzystać je jako inspirację do wprowadzenia na moich lekcjach.
10. Nagrywanie lekcji – zachęcę do działania, podam link.
11. Krótkie (1-5 min.) obserwacje pracy nauczyciela podczas lekcji.
12. Budowanie relacji w gronie pedagogicznym

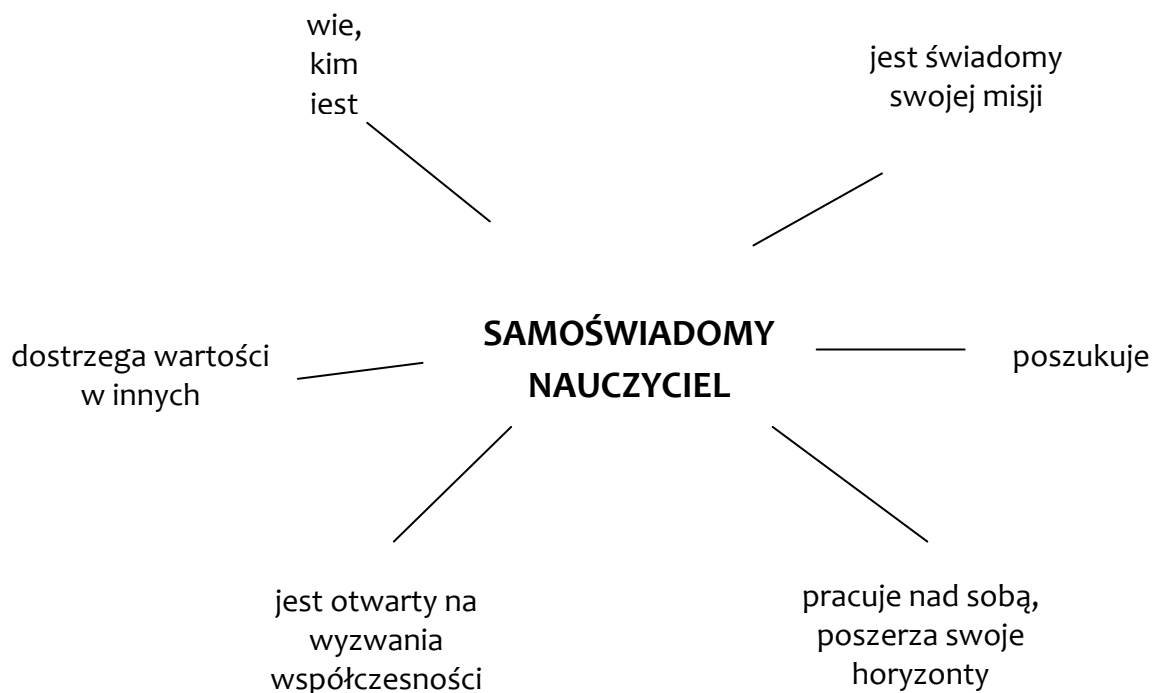
13. Plan naprawy pracy nauczyciela – spróbuję opracować we współpracy z innymi nauczycielami.
14. Przeprowadzę warsztat z doradcami „co to znaczy dobry nauczyciel?”.
15. Zainspiruję nauczycieli do dyskusji - „kim jest dobry nauczyciel, i jakie ma kompetencje?”.
16. Dyskusja we własnej szkole „co to znaczy dobry nauczyciel?”.
17. Dialog – wspólne ustalenie tego, na co będziemy zwracać uwagę, co jest dla nas ważne, zanim zaczniemy zastanawiać się kim jest dobry nauczyciel i zanim zaczniemy go oceniać.
18. Wykorzystam wiedzę podczas spotkań szkoleniowych z Radami Pedagogicznymi na temat refleksji nad wynikami egzaminów.
19. Dyskusja na RP: jakimi jesteśmy? Jakimi powinniśmy być? Co nam przeszkadza?
20. Rozwijanie umiejętności u nauczycieli mojej szkoły poprzez wymianę doświadczeń, wspólne projekty z nauczycielami z innych krajów europejskich.
21. Wspólne wypracowanie kryteriów dobrego nauczyciela.
22. Opracuję arkusz obserwacji nauczycieli.
23. Wieloaspektowa ocena pracy nauczyciela z uwzględnieniem kontekstu, efektów.
24. Szkolenie dla nauczycieli i Rady Pedagogicznej „dobry nauczyciel”.
25. „Dobry nauczyciel” kontekst lokalny (jak najszybciej).
26. Rozmowa z samorządami lokalnymi w celu uświadomienia im, że skuteczni nauczyciele, to nie tylko ci co mają wysokie wyniki sprawdzianów i egzaminów osiągnięte przez uczniów.
27. Analiza systemu wsparcia w rozwoju młodych nauczycieli oraz nauczycieli refleksyjnych z problemami.
28. Zorganizuje w swojej szkole „ grupę pozytywnie zakręconych”, którzy zaczną nagrywać swoje lekcje.
29. Filmy z lekcji, samoobserwacje, obserwacje w gronie nauczycieli zespołu.
30. Nie oceniać nauczycieli pochopnie.
31. Rozmowa w Radzie Pedagogicznej co to znaczy być dobrym nauczycielem na przykładzie filmu.

CO MNIE ZAINSPIROWAŁO? CO BYŁO WAŻNE? DLACZEGO?

- Dobry nauczyciel – definiowany jest przez kryteria;

- Zapytać swoich nauczycieli, co dla nich oznacza „dobry nauczyciel”? Kontekst lokalny, dialog w szkole;
- Wykorzystanie technik audio, wideo – jako początek rozmowy w szkole;
- Ocena nauczyciela powinna być procesem, jeśli nie – inne narzędzia;
- Warto się nagrywać – różne obszary informacji;
- Budowanie relacji, budowanie kontaktu;
- Użyteczność, wygoda narzędzi;
- Narzędzie to punkt wyjścia, nie ograniczenie;
- Spójrzeć na ocenę nauczyciela szerzej – szeroki kontekst;
- Współodpowiedzialność innych nauczycieli za rozwój kolegów, koleżanek;
- Konieczność rozwoju - i nauczycieli, i dyrektorów – przygotowanie jako proces.

Sesja III/5 prof. dr William Gaudelli, temat: ***Edukacja humanistyczna w dobie globalizacji***

JEST CZŁOWIEKIEM!!!

Jak przestawić cały system na kształcenie humanistyczne?

Jak zmienić postrzeganie ucznia (upodmiotowienie, szerszy kontekst)?

Jak przygotować ucznia? (→ wyzwania współczesności)

Nauczyciel w globalnej wiosce.

Samoświadomy nauczyciel → proces

Jak wykorzystać różnorodność systemu edukacyjnego?

→ „ Globalna” dobra praktyka

1. Znaleźć przestrzenie w istniejącym „systemie” dla edukacji humanistycznej :
 - W nas samych
 - Ludzie
 - Organizacje
 - Nadzór pedagogiczny
2. Łączyć te przestrzenie
3. Naruszyć fundament dotychczasowej przestrzeni
4. Budować mosty

Czy istnieją uniwersalne wartości? → ponadnarodowe

Jak wyjść z narodowego paradygmatu w myśleniu o oświacie?

1. Dobrze poznać (Internet, wyjazdy).
2. Wybrać te, które wnoszą coś nowego w wymiarze lokalnym, nie niszcząc go.
3. Nie zastępować sprawdzonych dobrych praktyk innymi, tylko dlatego, że są nowe.
4. Zadaptować je do potrzeb lokalnych, a nie przejmować bezkrytycznie.

Przygotowanie uczniów do życia w globalnym świecie. Świat jest „sercem” – jak pokazać uczniowi, że jego „serce” jest światem?

Sesja III/6 dr William F. Morrison, temat: **Indywidualizacja metod pracy z uczniami w celu spełniania potrzeb edukacyjnych wszystkich uczniów**

CO BYŁO INSPIRUJĄCE, WAŻNE? DLACZEGO?

1. To nie uczniowie mają spełniać oczekiwania nauczyciela
2. Świeże spojrzenie na zasady indywidualizacji
3. Rola nauczyciela w procesie indywidualizacji
4. Pomysł sfilmowania lekcji
5. Obserwacja ucznia
6. Odświeżenie, przypomnienie
7. Prezentacja osiągnięć uczniów – nagranie
8. Indywidualizacja to nauczanie urozmaicone

Sesja III/8 Luc Pluymers, temat: **Jak radzić sobie z różnicami w środowisku edukacyjnym w sposób konkretny**

1. Co widzę w swojej praktyce?

Czym mogę się podzielić?

- Zespół Szkół od przedszkola do gimnazjum (dobra struktura organizacyjna)
- Samoistne tworzenie więzi społecznych (opieka gimnazjalistów nad przedszkolakami)
- Większe zaangażowanie rodziców na rzecz Zespołu

2. Co mogę wprowadzić nowego?

→ Teoria (prawo oświatowe) a praktyka (uczeń – nauczyciel – rodzic)

→ Co jest w szkole ważniejsze – uczeń i jego indywidualne potrzeby, czy realizacja podstawy programowej?

Sesja III/9 Agnieszka Borek, Marzena Siejewicz, temat: **Odpowiedzialność dyrektora za ewaluację wewnętrzną**

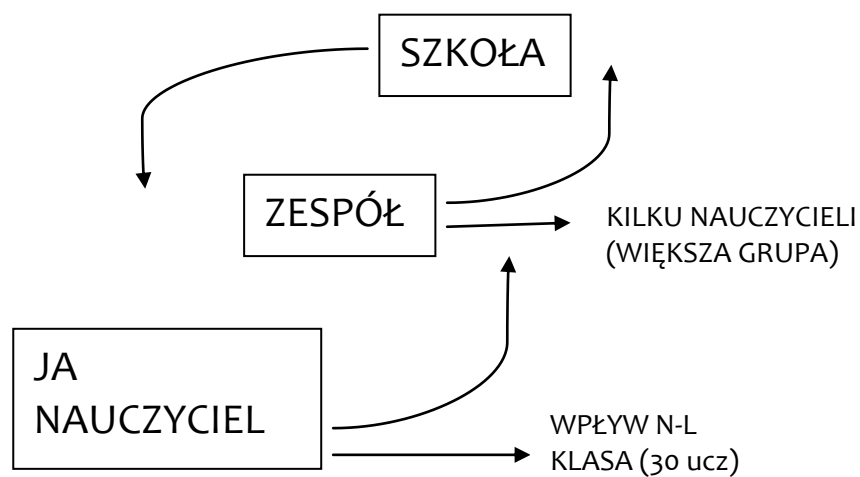
RÓWNOŚĆ

WOLNOŚĆ

BRATERSTWO

TRZY POZIOMY EWALUACJI W SZKOLE

10.15-10.45	Przerwa
10.45-12.00	Równoległe sesje „Refleksja”
12.00-13.30	Obiad
13.30-15.00	Równoległe sesje eksperckie IV

Sesja IV/1 dr Marta Chrabąszcz, temat: **Nauczyciel jako przywódca edukacyjny. Wolność – odpowiedzialność – skuteczność** oraz Wojciech Starzyński, temat: **Lider lokalnego środowiska oświatowego (dyrektor szkoły, nauczyciel, rodzic, samorządowiec)**

CELE

1. Odpowiedź na nurtujące pytania lub refleksja...
2. Miejsce (rola) nauczyciela odpowiedzialnego w szkole (placówce).
3. Jaki powinien być etos nauczyciela?
4. Co znaczy „jakość” w edukacji?
5. Co powinno charakteryzować odpowiedzialnego nauczyciela?
6. Odpowiedzialność nauczyciela za nauczanie a jego kompetencje.
7. Poznać postrzeżenie odpowiedzialności nauczyciela przez innych. Czy jest ono takie, jak moje?
8. Czy ewaluacja zewnętrzna przedstawia rzeczywisty obraz szkoły?
9. Czy ewaluacja czyni nauczyciela (dyrektora) odpowiedzialnym?
10. Jak będzie odbierana ewaluacja za 10 lat?
11. Rozwój: pozyskanie wiedzy na temat- jak nauczyciele widzą się w ewaluacji zewnętrznej.
12. Odpowiedź na pytanie: jak przekonać nauczyciela do refleksji nad własną pracą, nad sposobami dotarcia do każdego ucznia?
13. W jaki sposób pomóc nauczycielowi w realizacji jego zadań?
14. Jak ewaluacja może wpływać na zmianę dokonującą się w szkole?
15. Czy można stworzyć wzorzec odpowiedzialnego nauczyciela? Czy wiemy, jaki ma być?

EFEKTY

1. Dzielenie się doświadczeniem.
2. Dobra praktyka – różne oblicza/ wspólna refleksja.

3. Inspiracje.
4. Potwierdzenie.
5. Spotkania w różnych gronach (MEN, ORE, KO, UJ).
6. Najnowsze badania – szerokie spojrzenie.
7. Oferta sesji – wiedza na skróty/ w pigułce.

Sesja IV/4 Adam Prus, temat: *Analiza potrzeb szkoleniowych nauczycieli na przykładzie III Liceum Ogólnokształcącego im. Unii Lubelskiej w Lublinie* oraz Adam Winiarczyk, temat: *Edukacja z „ducha czasu” czyli rzecz o wolności w oświacie*

JAKIE MYŚLI WY NOSZĘ?

1. Równowaga pomiędzy artystyczną sferą a sferą naukową.
2. Spokój ducha poprzez integrację społeczną.
3. Wzbogacić ofertę szkół publicznych – nastawić nauczanie na człowieka i jego naturę.
4. Racjonalnie wydawać pieniądze publiczne – charakterystyka pracy nauczyciela.
5. Nie oceniamy! Badajmy potrzeby!
6. Autonomia dla szkół!
7. Pomyśl nauczycielu „bądź wolny” zanim wdrożysz, co Tobie nakazuje władza, MEN ORE, itd.
8. Duch artystyczny w nauczaniu.
9. Równowaga w nauczaniu.
10. Współczesna edukacja nie ma podstaw teoretycznych, filozoficznych, duchowych itd.
11. Wolność w granicach prawa.
12. Refleksja i wolność w nauczaniu.
13. Mam pamiętać, że do szkoły nie chodzi tylko głowa.

Sesja IV/5 dr Justyna Nowotniak, temat: *Szkoła jak „miejsce” w kontekście odpowiedzialności nauczycieli za przestrzeń edukacyjną* oraz dr Marcin Jewdokimow, temat: *Wykorzystanie metod wizualnych w autoewaluacji w szkole. Zarys problematyki i praktyka*

MGLISTY DZIEŃ

UMIARKOWANE ZACHMURZENIE

PRZEJAŚNIENIA

CZASEM SŁOŃCE CZASAM DESZCZ

UMIARKOWANA Z PRZEJASNIENIAMI

KAPUŚNIACZEK

MONSUNY RAZ UŻYŹNIAJĄ RAZ NISZCZĄ

LODOWIEC – WYTAPIA

CHMURKI Z PRZEJASNIENIEM

NIŻ PRZECHODZĄCY W UMIARKOWANE NASŁONECZNIENIE Z TENDENCJĄ DO PEŁNEGO

CELE SESJI : (GOLDRATT TOC TEORIA OGRANICZEŃ)

1. Klasyfikacja pojęć i treści
2. Odniesienie zdobytej wiedzy i umiejętności do własnej pracy
3. Poszukiwanie inspiracji do zmiany we własnej pracy
 - Co ma być na końcu chmurki
 - Z kim odpowiedzialność zawodowa nauczyciela jest dzielona?
 - Gdzie są granice odpowiedzialności zawodowej nauczyciela?
 - Odpowiedzialność zawodowa nauczycieli – granica
 - Przykład działania w analizie logicznej
 - Narzędzia TOC
 - Dlaczego cele pośrednie, a nie końcowe?

Sesja IV/7 Magdalena Tędziągolska, Tomasz Kasprzak, temat: **Co z tą ewaluacją? Badania własne nauczycieli jako element profesjonalizacji**

CO ZROBIĘ PO POWROCIE DO SWOJEJ SZKOŁY/ PLACÓWKI?

1. Rozmowa, dyskusja
Spróbuję przekonać nauczycieli o słuszności badań
2. WDN z nauczycielami. Co to znaczy nauczyciel profesjonalista?
3. W ramach zespołu samokształceniowego określimy problem i sposób zbierania informacji i rozpoczniemy badanie w działaniu.
4. Organizacja warsztatów dla dyrektorów, na których w grupach zostanie określony problem(y) badawczy. Po 1 roku odbędą się warsztaty z udziałem tych samych dyrektorów i nastąpi wymiana doświadczeń.
5. Będę częściej pytała dzieci o ich oczekiwania w stosunku do mnie.
6. Wyślę dwóch nauczycieli na szkolenie nauczyciel badacz.
7. Po powrocie do pracy zapytam nauczycieli co daje im ewaluacja, którą prowadzą.
8. Podzielę się wiedzą z koleżankami na WDN. Zrobię badanie jakiegoś wybranego obszaru.
9. Napiszę artykuł do prasy; sprawozdanie; zrobię ankietę: *Profesjonalny nauczyciel to...*
10. Zrobię spotkanie konsultantów i przekażę im tę wiedzę, zachęcę do własnej autoewaluacji.
11. Przeprowadzenie WDN: profesjonalny nauczyciel a badanie w działaniu.
12. Szkolenie dla nauczycieli alternatywne metody ewaluacji. Jak być profesjonalnym nauczycielem? Szkolenie, formy wymiany doświadczeń.

DODATKOWE MATERIAŁY:

1. **Rodzice mają zaufanie do nauczycieli**, gdy nauczyciele rozmawiają z nimi po ludzku.

Rodzice mają zaufanie do nauczycieli, bo wierzą w ich kompetencje i wiedzę, którą dzielą się z dziećmi.

Rodzice mają zaufanie do nauczycieli, bo nauczyciele wcześniej zbudowali to zaufanie.
2. **Współpraca między nauczycielami i rodzicami:**
 - to zrozumienie i wspieranie się w działaniach.
 - to wzajemne zaufanie, świadomość potrzeb jednej i drugiej strony, cel nadrzędny – dobro dziecka (ucznia).

- jest ważna, bo pozwala przyjąć wspólną, najlepszą strategię, ukierunkowaną na rozwój ucznia.
 - służy szkole, bo wtedy stoimy razem po jednej stronie sprawy, problemu, społeczności, a nie naprzeciw.
 - służy szkole, bo uczeń /dziecko - z dwóch stron otrzymuje spójne informacje.
 - jest ważna, bo bezpośrednio przekłada się na tworzenie przestrzeni do lepszego rozwoju dziecka.
3. **Rodzice budują autorytet nauczycieli**, bo jest to w interesie ich dziecka; łatwiej wówczas dzieci wykonują zadania stawiane w szkole.

Kompetencje rodziców są potrzebne szkole, bo pomagają oddziaływać na dziecko w domu i wspierają szkołę.

Rodzice pomagają w pracy nauczycielom, bo zależy im na rozwoju i bezpieczeństwie ich dzieci. Dobra edukacja jest wspólnym celem rodziców i nauczycieli.

4. **Nauczyciele obawiają się rodziców**, bo czują się niekomfortowo, gdy ktoś inny ocenia ich pracę.

Rodzice obawiają się nauczycieli, bo boją się zaszkodzić dziecku.

Rodzice podważają autorytet nauczycieli, bo nie są poinformowani, nie zawsze się ich włącza w decydowanie, a wtedy lepiej (wygodniej) zanegować autorytet nauczyciela, niż samemu poszukać z nim kontaktu.

Obszary najczęstszych konfliktów między nauczycielami a rodzicami to sposób/ język komunikacji.

5. **Jakich umiejętności potrzebujesz, żeby doskonalić swoją współpracę z rodzicami?**

Udzielanie informacji zwrotnej, mediacje, facylitacja spotkań, refleksja nauczyciela – badacza.

Czego Państwo jeszcze potrzebują, żeby rozpocząć pracę nad zmianą?